

ad § 41.

Efter Lovgivningen afholdes der Syn over Præstegaardene ligesom over Kirkerne, og der indsendes til Ministeriet en Afskrift af Synsforretningerne. Forsaavidt der henstaae Mangler fra det forrige Aar, og de paa en Erindring, som Ministeriet foranlediger, ikke ere afhjulpne, da udgaaer der Ordre til Provsten om, paa Præstens Befovning at lade Manglerne istandsætte, hvorhos Præsten efter Omstændighederne bliver at mulctere. Resc. af 21de Mai. 1817 bestemmer, at naar Manglerne befindes ikke i rette Tid at være afhjulpne, skal Præsten betale en Mulct til Pastoratets Fattigvæsen af 10 til 50 Rd., og Provsten har derhos strax efter de befundne Omstændigheder at foranstalte, at saamange af Embedets faste Indkomster werde seqvestrerede, som ansees nødvendige til den forføjte Reparation, samt derefter at oppebære de seqvestrerede Indkomster for dermed at lade de omhandlede Mangler istandsætte. Resc. af 4de October 1843 modificerer dette derhen, at den omhandlede Mulct ikke ubetinget skal anvendes i ethvert Tilfælde, hvor der ved Syn over en Præstegaard findes uafhjulpne Mangler fra forrige Aars Syn, men et Paalæg af Mulct maa heroe paa, hvorvidt nogen væsentlig Forsømmelse fra Præstens Side maa ansees udvist, og at bemeldte Mulct, hvis Minimum herefter ned sættes til 5 Rd. istedetfor at tilfalde Pastoratets Fattigkasse maa tillægges fattige Præsteanker i Stiftet efter Biskoppens Bestemmelse.

Det er anseet rettest, at Præsterne med Hensyn til Vedligeholdelsen af deres Præste-

gaard i det Væsentlige stilles under lige Vilkaar med Kirkeeerne.

Betalingen er foreslaaet forhøiet paa lignende Maade, som ovenmeldt angaaende Betalinger for Kirkesynet.

ad § 42.

Denne § indsfærper en Forpligtelse, som ogsaa tidligere har været betragtet som gjældende Regel, men som der dog er fundet Anledning til her bestemt at udtale.

ad § 43.

Forpligtelse til at ombygge Præstegaarden efter dens Fornødenhed er stemmende med den tidligere Lovgivning, Resc. af 21de Mai 1817 § 6.

Der er efter Cancelliets og Ministeriets Bestemmelse undertiden givet ældre Præster Tilladelse til at udlade at ombygge deres Præstegaard, imod at de aarligen indbetale et vist Beløb til Opsamling af en Byggefond til Hjælp for Eftermanden, naar Ombygningen skal finde Sted. Ved Bestemmelsen af dette Beløb, der har været mindre end det sædvanlige Afdrag paa Laanet til en ny Præstegaard, har der været taget Hensyn til, at den paa gjældende Præst ikke kommer til at nyde Godt af en ny Bygning, og at denne Bygning, naar den bliver opført i en senere Tid, ogsaa kan holde saamange Aar længere for Eftermændene.